

OZVĚNY

OBČASNÍK SBORU ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V RŮŽDCE

*Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka;
to přicházelo do světa.*

Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal.

Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali.

Těm pak, kteří ho přijali a věřili v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.

*Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců,
nýbrž narodili se z Boha.*

A slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.

*Spatřili jsme jeho slávu, slávu jakou má od Otce jednorozený Syn,
plný milosti a pravdy.*

(Janovo evangelium 1,9-14)

*Pravé vánoční světlo, radostnou naději a
požehnání, které vycházejí z Kristova narození,
vám všem přeje staršovstvo sboru
Českobratrské církve evangelické v Růždce.*

*Také letos posíláme toto adventně vánoční číslo
sborového listu do všech domácností v obvodu
našeho sboru. Vždyť Kristovo narození přináší
naději všem bez rozdílu. Kéž vám alespoň
trochu k té vánoční radosti a naději přispějeme.*

Reality show s nízkým procentem sledovanosti

Od několika lidí jsem v poslední době zaslechl, že je to bezva, když dávají v televizi ty reality show - díky tomu se vlastně není na co dívat, nezbyvá než televizi vypnout a místo toho si třeba popovídat s dětmi nebo manželem. Zahrát si nějakou hru, přečíst knížku.

Statistiky sledovanosti nedávají naději, že by takových lidí bylo moc. Alespoň někdo však vymění uměle vytvořenou televizní skutečnost za skutečnost opravdovou. Za opravdovou reality show, ve které každý denně vystupujeme a prožíváme chvíle Rozhodnutí. Setkáváme se nebo mjíjme, vycházíme spolu nebo se nesnášíme, milujeme nebo nenávidíme. Prohlubujeme vztahy nebo je necháváme rozpadat. Také v té naší reality show zvané „Svět“ nebo „Život“ před sebou nemůžeme utéct, někde se schovat. Také zde občas někoho nominujeme na vyřazení ze své blízkosti (třeba tím, že si ho nevšímáme). Občas zase někdo nominuje nás. Dost často na někoho

To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila...

hrajeme divadlo. Snažíme si získat přízeň. Vší silou se snažíme, abychom sami nevypadli, byli oblíbení a vážení, milovaní, zajímaví, přitažliví, úspěšní... O tom, jak si v té naší životní show vedeme, se sice nepíše v denním tisku ani na internetu - zato to dost dobře vidí ti, kdo žijí vedle nás. Naši reální bližní.

Tu naši show sleduje ještě někdo jiný - Ten, který pro nás svět vytvořil a postavil nás do něj (řkejme mu třeba Bůh). S překvapením a smutkem sleduje představení, která jsme si tu rozehráli a ve kterých se často spíš ničíme a děláme naschvály, nevšímáme si druhých, jde nám jenom o sebe. To v jeho plánu nebylo. Co s tím má udělat? Vyklidit „vilu“ světa? Všechny vyloučit? Nebo alespoň ty, co to tu kazí nejvíce?

Co udělá, to nám naznačuje vánoční příběh narození Ježíše Krista: Sám vstoupí do děje. Pošle svého Vyvoleného do světa, aby tam nenásilným působením lásky, odpuštění a smíření dával dohromady to, co aktéři poničili. Aby byl na straně těch, kdo jsou odstrčení. Aby byl s těmi, kdo se snaží vnášet do světa dobré věci a snad si myslí, že je to marné. Aby nám skrze něj znovu připomněl původní scénář života, ve kterém nebylo nic o vyřazování a přetvařování se, ale šlo spíš o spolupráci, soucit, soužití. Aby nám ukázal, že Bůh není žádný šikanující Velký bratr, ale Milující Otec. A také aby nám otevřel dveře a okna Vily světa ven, do věčnosti - aby se účastníci mohli trochu nadechnout naděje. Aby získali výhled a nemuseli se tak zoufale snažit urvat si kousek nějakého toho štěstí jenom pro sebe.

Betlémská scéna nás zve k tomu všimnout si tohoto zvláštního Božího vstupování do světa. Bezbranné dítě, ohrožené okolním světem, které nakonec bude „nominováno“ na kříž (jenže i proti vůli hlasujících diváků ho Bůh pošle o Velikonoční neděli zpátky do děje, abychom si byli jisti, že Lásky se vyhnat nedá). To je Boží způsob jednání. Pro ty, kdo jsou zvyklí řešit všechno rázně a za pomoci hrubé síly je to trochu málo. Ti, kdo důležité věci hledají pouze tam, kam se zaměřují reflektory a kamery „velkého“ světa, mají smůlu. Neuvidí. Jen málo lidí si tehdy všimlo a vzalo vážně, že právě v Betlémě se začíná dít něco podstatného pro naše životy. K jeslím přišlo pár pastýřů, nějakí mudrcové... Žádná velká sledovanost, žádné celebrity. Není tomu jinak ani dnes, i když kolem Vánoc bývá dost velký humbuk. To pravé nám uniká.

Ale ti, kdo si toho malého světélka pronikajícího do tmy našich skutečných životů všimnou, ti se u něj třeba trochu ohřejí, bude jim svítit na cestu a pomůže jim, aby realita života byla o něco lepší, než je. Aby v ní bylo trochu víc světla. Toho pravého Světla, které žádná Tma nemůže pohltit.

Přeji nám všem, abychom Světlo objevovali a svítalo nám nejen o Vánocích.

Martin Fér

Bože,

nejsmo víc než vystrašené děti.

Jen se tak tváříme, že se nebojíme tmy,
ale přitom se děsíme neznámé budoucnosti
i stínů smrti,

jenom předstíráme, že víme, kudy se dát,
ale přitom bloudíme a tápeme

a nevyznáme se sami v sobě, ani ve světě,
jen si namlouváme, že jsme samostatní,
ale přitom toužíme po ochranné náruči,

po útěše a pomoci.

Pane, nejsme víc než děti,

ale naše naděje je v tom, že smíme být tvými dětmi
- v pokoře a v důvěře na tebe čekáme.

Amen

Vánoční akce

Zveme vás k těmto setkáním:

18.12. **Dětská vánoční slavnost**
16hodin - sál evangelické fary v Růždce
(vedle evangelického kostela)

25.12. **Boží hod vánoční** - bohoslužby
8.45 - Bystřička, obecní úřad
10.00 - Růžd'ka, sál fary

26.12. **Štěpána mučedníka**
10.00 - Růžd'ka, sál fary

31.12. **Silvestr**
19:00 - Růžd'ka, fara

1.1.2005 - **Nový rok** (s vysluhovááním VP)
8.45 - Bystřička, obecní úřad
10.00 - Růžd'ka, fara

Bohoslužby církve katolické
(v katolickém kostele v Růždce)

24.12 - Půlnoční mše - 21.00
25.12 - Narození Páně - 7,10
26.12 - Štěpána mučedníka - 7,10

Advent 2005

Rozhovor s

Oldřichem Kladňákem

Jsi nejmladší ze tří sourozenců, to tě dost rozmazlovali, že?

Když šli ráno na pole, pověsili mňa do loktuše mezi dva trny, potom šli dom na oběd a vzpomněli si: "Kde je Olin?" No a Olin s plným plenkami sa vesele húpala mezi trnami. Jindy zase míchali zemáky ve slupce pro kury. Dali to na podsínek, já sem byl hladný, tož sem sa do toho pustil, stařenka mňa viděla, povídá: "tož si sa pěkně navečeřal, zapij to mlékem a možěš jít spat."

mňa viděla, povídá: "tož si sa pěkně navečeřal, zapij to mlékem a možěš jít spat."

Od poslední Večernice mnoha lidem vrtá v hlavě otázka, kolik ty to teda vlastně vyděláváš v tom školství?

Na to vám odpovím úplně přesně. Peníze sú pěkné, akorát je jich málo.

Bydlíš na pasekách, spousta lidí by tam bydlet nechtěla, ty jsi tam rád, proč?

Možná vám připadám jako společenský člověk, ale kdybyste mě líp znali, víte, že ze školy valím domů a chci mít klid. Když jsem k nám poprvé přivedl Majku, řekla, že by tu v životě nebydlela. Zařizovali jsme si bydlení ve Valašské Bystřici, ale zjistilo se, že je můj otec vážně nemocný, já jsem se o něho musel postarat a Majka sama řekla, že půjde se mnou. Zvykla si tak, že by už v dědině bydlet nechtěla. Je spokojená.

Ted' děláš školníka ve škole v Růžďce, cos dělal dřív?

Jezdíl jsem s traktorem, s nákladním autem, vozil jsem dobytek, výrobky z družstva, to mě taky bavilo. Jezdilo se na Slovensko, do Maďarska, ráno jsme vyjeli, o půlnoci jsme byli doma, čtyři hodiny pospali a zase jeli. Motor jel, auto jelo, člověk byl sám svým pánem. Ale práce školníka mě baví taky.

Všechno umíš, všechno spraviš, se vším si poradíš. Jakkak je to u vás doma? Znáš příslovi: Kovářova kobyla chodí bosa?

Doma mám takového dirigenta, který, když je potřeba něco spravit, tak do mňa duje tak dlouho, že to nakonec stejně musím udělat. Takže to většinou, abych měl klid, udělám celkem dost brzo. Samozřejmě nemám doma všechno dodělané, ale nejde to všechno najednou a já to беру s nadhledem. Říkám si: klídeček.

Proč nemáš mobil?

Já bych to ztratil, rozbil, někde nechal, ubere ti to svobody, pořád to zvoní, já už to doma nerad slyším.

Jsi presbyterem - do kostela chodíš od malička, nebo jak jsi přišel k víře?

Jako malý klučina jsem chodil s našima každou neděli do kostela. V roce 1972 jsem byl konfirmován, ale nevzpomínám na to úplně rád. Pan farář nás vodil na faru z hřiště za uši, když jsme nepřišli včas. Těžko jsem to nesl. Po letech přišel Tadeáš (Staniek) a to byl normální člověk. Dalo se s ním povykládat, na hřiště jsme si zašli, tenis si zahráli, bavili jsme se aj o ženských a on říká: Proč nechodíš do kostela? Tak jsem šel, kázání jsem pochopil a když jsem ho pochopil já, tak už muselo být pro lidi. Když jsem si bral Majku, protože byla katolička, museli jsme ohlásit na faře ve Valašské Bystřici, že se bereme a děti měly být automaticky katolíci. Svátba měla být v katolickém kostele, ale já jsem slavnost naplánoval tak, že se tam kostel nevešel. V úterý večer jsme měli v kostele malý obřad se svědky. V 82. roce se narodila Veronika, v 85. Lenka, obě byly katolíčky, ale to už jsem začal chodit do kostela, obě děti jsem brával s sebou. Majka chodila někdy do katolického, já jsem šel s ní, pak zase šla ona se mnou do evangelického...

Jak vidíš náš sbor? Co se ti na něm líbí a nelíbí?

Líbí, že tu nejsou konflikty anebo jestli jsou, tak malicherné. Nelíbí, že lidi ubývá. Mladých lidí mezi dvacitkou a třicítkou chodí málo. Ti mi tady chybí.

Jak vidíš staršovstvo?

Měli by tam být lidi, kteří mají větší přehled ve financích a podobně, ten já nemám, radši udělám kus fyzické práce. Jinak si myslím, že má staršovstvo dobré obsazení.

Jak slavíš Vánoce?

Žádné svátky se nedají přirovnat k Vánocům. Když narození Ježíška oslavují i nevěřící, to je přece krásné.

Z čeho máš v životě největší radost?

Že jsou dcerky zdravé, jakž takž i Majka, že nemáme žádné velké trápení. Z toho mám velkou radost.

A když dojde na těžké chvíle, jak to řešíš?

Doufat, pomodlit se a věřit, že to bude lepší.

Máš třeba nějaký oblíbený biblický text, který tě provází životem?

Žalm 117: Chvalte Hospodina všechny národy, všichni lidé, chvalte ho zpěvem. Neboť se nad námi mohutně klene jeho milosrdenství, Hospodinova věrnost je věčná.

Co máš a nemáš na lidech rád?

Když jsou dobře naladěni a dovedou se zasmát i malým věcem. Nemám rád lidi, kteří chodí po dědině a mají radost ze zlého, když můžou někomu ublížit.

Co bys dělal, kdybys byl v důchodu?

Byl bych v pohodě, doma, nedělal bych skoro nic. Užil bych si to. Chtěl bych i cestovat. Lákají mě hory, Slovensko, Tatry. Rád jezdím i na kole. Nechtěl bych ani dovolenou trávit u vody, kde bych nemohl nic dělat.

Když se řekne celoživotní přátelství, vybaví se ti někdo?

Vyložené dobrých přátel mám strašně málo. Tak dobrých, že bych byl schopen za ním jít, svěřit se a vědět, že to ten člověk nebude někde ventilovat. Takoví jsou snad dva, tři.

Můžu mezi ně zařadit i svoji ženu. Poslední dobou jsme se s Majkou hodně změnili. Dřív jsme přehlíželi obyčejné věci, kterých si dnes už dovedeme vážít. Když je pěkně, uvaříme si kafe, sedneme si před psí boudou a povídáme si. Dřív to nebyvalo. Doufám že nám to vydrží.

Děkujeme za rozhovor: Lenka Vídašičová, Martin Fér

Rozloučení s broučky

„Broučci ještě nebyli.“ „Jakto, že nebyli broučci?“ „Kdy budou broučci?“

„Oni nebyli broučci? - Tož to je uděláme.“

A už to začalo: pozvánka, výzdoba, lampionky, talířky, kostýmky, bábovky... Vše rychle nachystat a 27. 10. o půl páté odpoledne se začali na faru trousit první malí broučci s maminkami. Na uvítanou dostali perníček a balónek a úkol - namalovat křídami lucemičku na chodník. Připravené židle u stolu se zaplnily dětmi, sál rozezvučel povídáním maminek a křikem dětí. Honem, začneme. Eva R. všechny přivítala, Eva B. a Bára P. přečetly kousek z knihy J. Karafiáta - Broučci (Jak brouček žádal o ruku berušky) a všichni se vrhli na svítilky bábovky, víno a jablka, tyčky a lupínky... Vše se zapilo dobrým čajem, minerálkou či kávou. Po občerstvení se dostala ke slovu Lucka se svými bezva nápady. Nejprve děti využily nafouklé balónek. Tančily s nimi ve dvojicích i všichni dohromady. Zasmály se, když balónek praskl - nevadí, našel se jiný, nikdo nemusel plakat. Když se děti vyřádily s balónky, učila je Lucka „Květinkový tanec“. Při něm se děti učí rozdávat a myslet na druhé. Jakmile Lucka přestala bubnovat, děti si vzaly slaměnku a utíkaly jí dát někomu, koho mají rádi nebo o kom si myslí, že je smutný.

Během tancování se venku zešeřilo, tak byl vydán povel: „Oblékat, vzít a zapálit lampiony, sejdem se před farou.“ Zkontrolovali jsme světélka a Lucka nás zavedla s tichým zpěvem do temného kostela. Padla na nás zvláště slavnostní atmosféra. A pak už jsme stoupali ke hřbitovu na radostně očekávaný ohňostroj. Nebe se rozzářilo krásnými barevnými světly, které děti i dospělí hlasitě obdivovali. Rozešli jsme se domů s novými zážitky.

Někteří obětavci pomohli uklidit sál, umýt nádoby a kuchyň, poskládat židle a stoly, za což jim patří **velký dík**. I jiným, kteří napekli, půjčili, přinesli, pomohli, připravili... Snad se za rok sejdem zase a třeba ještě ve větším počtu?

Jana Férová

Zmatek v Betlémě...

Tak se jmenuje letošní vánoční divadlo, které děti připravují. Bude to příběh, který se stal už kdysi dávno - a přitom se stále opakuje... Anděl Gabriel musí zaletět za pastýři, aby jim znovu připomněl, co že se to v Betlémě vlastně stalo. Mudrci od východu znovu putují za hvězdou a hledají, copak asi znamená... Přijďte se podívat a uvidíte, jak to dopadlo!

Že zazní několik krásných písní s doprovodem vánoční kapely, to už je přece tradice! A malé děti zarecitují básničky. A všichni společně zazpíváme...

18. prosince v 16 hodin v sálu na faře v Růžďce

budování sboru

V neděli 16. října 2005 se sbor v Růžďce shromáždil ke sborovému dni. Hostem byl lipťálský farář Jan Hudce, který dopoledne kázal a odpoledne vedl účastníky k zamyšlení nad tématem „Budování sboru“.

Dopolední kázání zaměřil na výklad biblického oddílu z prorocství Izajáše 58, 7-12 a aktualizoval je zdůrazněním, že naši zbožnosti chybí sociální rozměr, tj. dopad do vztahů k druhým lidem a ostatnímu Božímu stvoření. Církev tu není sama pro sebe, ale má tu být pro druhé. Má být místem, kde žizniví najdou občerstvení a hladoví potravu.

Po vydatném obědě a pohoštění domácím pečivem začal odpolední program. Začal zcela netradičně: Pod vedením faráře Martina Féra se účastníci rozdělili do pěti skupin a soutěžili v různých hrách o to, která skupina získá nejvíc „duší“ pro svůj kostel zobrazený na plakátu. A tak se hledaly ztracené sirky (přitom bylo velmi veselo), aby se mohlo zatopit a bylo v kostele teplo, hledaly se v bibli určené příběhy, znázorňovaly se pantomimou (objevily se tu výrazné talenty!) apod. Zdá se, že dospělé to zaujalo více než děti.

Vlastní projednávání tématu budování sboru začalo úvodem faráře Hudce, který poukazem na materiály 31. synodu upozornil na podstatný rozdíl mezi klasickými a novými modely církve. Církev měla dříve privilegované postavení, stejně tak farář. Byla to instituce poučující. Místo toho má teď přijít církev učící se, kde farář není nadřazen, ale je na stejné pozici jako členové sboru.

Z tohoto poznatku vycházel další organizační postup odpoledního „jednání“: Shromáždění se rozdělilo do čtyř skupin a každá skupina obdržela připravenou otázku pro rozhovor o budování sboru v Růžďce. Jednotlivé skupiny jednaly odděleně a výsledek pak sdělili jejich „mluvčí“ celému shromáždění.

Hovořilo se o následujících otázkách:

- *Jaké je hlavní poslání našeho sboru? V čem ho naplňujeme a co v našem sboru chybí?*

Hlavním posláním je zvěstování evangelia. Naplňuje se především kázáním, ale také všemi aktivitami, které sbor uskutečňuje. Chybí však větší ochota ke službě a odvaha k novým aktivitám.

- *Čím sbor oslovuje lidi v obci a čím je neoslovuje nebo dokonce štvě? Co by se mohlo udělat, aby sbor lidi v obci více oslovoval?*

Okrajoví členové sboru i širší veřejnost jsou oslovováni mnohými aktivitami sboru, jejichž konání je ohlašováno na vývěskách a často i obecním rozhlasem (vánoční slavnost, večernice, různé akce pro děti, přednášky apod.). Velmi se také osvědčil sborový časopis „Ozvěny“, o který je zájem i u lidí mimo sbor. K méně oblíbeným záležitostem patří to, že sbor po lidech požaduje peníze (žádá sponzorské dary, vyhlašuje různé sbírky a posílá složenky).

- *Má sbor být také místem odreagování, nabízet lidem všech generací také alternativní možnosti trávení volného času?*

Ano, sbor má být takovým místem. A růžďecký sbor vykazuje i na tomto poli řadu aktivit: sborové neděle, setkávání seniorů, výlety, zájezdy, rodinné dovolené, tábory pro děti, sportovní akce (volejbal, sjíždění řek), večernice, „Broučci“ pro maminky s malými dětmi, kroužek malování. Při všech podobných akcích dochází také k vzájemnému propojení jednotlivých skupin sboru (děti - mladí - staří), k vzájemnému poznávání, sdílení starostí i upevňování vztahů. Je nadále třeba hledat to, o co by byl zájem a co by se ujal. Závisí to na ochotě a schopnostech jednotlivců, kteří pak přesvědčí ostatní.

- *Které služby dělá v našem sboru farář a které presbyteř nebo další členové sboru? Je to tak dobře nebo by se to mělo změnit?*

Skupina, která projednávala tuto otázku, došla k závěru, že v našem sboru většinu práce zastává farář. Je to on, kdo organizuje všechny sborové akce. Není to tak zcela v pořádku. Práce by se měla rozdělit. Presbyteři sice mají své obvody, kde roznášejí dopisy, sborový časopis apod. Kurátor vykonává řadu kostelnických prací, další členové sboru slouží podle svého obdarování a ochoty svého srdce. Ale největší díl práce zůstává na faráři. Určitou část práce je však třeba přenést i na ostatní členy sboru. Farář a kurátor by se neměli bát rozdělit úkoly. Neměli by říkat: „Když není ochota, raději to udělám sám“. Například by bylo možno pověřit určitou skupinku návštěvou nemocných (ovšem ve spolupráci s farářem, protože mnoho lidí čeká právě na jeho návštěvu). Je možno také žádat pomoc v určitých konkrétních praktických věcech (tady už to částečně funguje např. rozpis úklidu, služba v kuchyňce apod.).

V závěru svých rozhovorů se měly všechny skupinky vyjádřit, která metafora se jim pro církev nejvíce líbí: „Zástup poutníků“, „lod“, „vinice“, „tělo Kristovo“, „příbytek“, „stavba“, „nevěsta Kristova“.

Nejvíce hlasů získaly metafory „zástup poutníků“, „stavba“ a „tělo Kristovo“.

Karel Bartoň

SJEZD MLÁDEŽE

Letošní Sjezd (nejen) evangelické mládeže se uskutečnil o víkend 30.9. - 2.10. 2005 a jako místo konání byl vybrán Žďár nad Sázavou. Téma neslo název „JÁ!?,“ z čehož vyplývá, že program byl zaměřený na sebevědomí. Každý den jsme měli na výběr spoustu přednášek o „různých“ druzích sebevědomí (křesťanské, národní...), a tak si každý přišel na své. Páteční program začal ve 20.00 přivítáním a úvodní pobožností Romana Mazura, a pak nadešel čas čáslavské mládeže, která si pro nás připravila muzikál „Pokušení“. Hlavní myšlenkou bylo, že se nemáme rozhodovat podle toho, jak věci vypadají na první dojem, ale podle toho, jaké jsou uvnitř, pod skořápkou... Myslím, že představení se všem líbilo. Den jsme zakončili modlitbou Kristýny Červinkové a poté jsme se odebrali do gymnázia a průmyslových škol, kde jsme měli zajištěný nocleh. V sobotu ráno na nás čekala skvělá přednáška Jana Keřkovského o sebevědomé víře, která jistě oslovila mnoho mládežníků, protože byla srozumitelná a podaná stylem, který byl přímo namířen do mladistvých srdcí. Touto přednáškou nám až do večera skončil společný program a my si dále mohli vybírat na jakou dílnu nebo, na jakého řečníka půjdeme. Dopoledne jsme měli na výběr třeba přednášku o Fair Trade, Národním sebevědomí nebo program od Milana Lipnera „Být jiný - být sám sebou“. Tento psycholog řešil otázku odlišnosti z mnoha pohledů, také jestli je vůbec dobrá nebo špatná a dával prostor i posluchačům, aby vyjádřili svůj názor, a tak si myslím, že všeobecně se přednáška hodně líbila. Po obědě na nás čekaly hudební a výtvarné dílny, sportovní nebo třeba přednáška od Erazima Koháka - „Kde končí mé já“ či „Sebevědomí v Novém zákoně“, kterou vedl Jiří Mrázek. Tam jsme společně hledali místa v Bibli, kde se píše o sebevědomí a zamýšleli se nad sebevědomím Ježíše. V 16.00 se většina z nás odebrala do kinosálu, aby zhlédla film s názvem „Muž, který zabil“. Příběh byl o člověku, který se pokoušel napravit zločin, který spáchal v mládí. Jistě nikdo nelitoval svou volbu. Večer jsme ještě mohli zavítat na koncert pěveckého sboru Jakoubek nebo skupiny Veselé Zubaté a poté se sobota nachýlila ke konci. V neděli ráno byly vykonány společné bohoslužby s vysluhováním svatě Večeře Páně a pak už jsme se rozdělili a nasedli do vlaků směřujících k domovům. Myslím, že letošní sjezd byl zase velmi vydařený. Počasí nám přálo, měli jsme možnost dostat odpovědi na skryté otázky či zažít hezký víkend v blízkosti přátel. Už se těšíme na příště...

Hanka Bartoňová

SENIORÁTNÍ KONČINY

V pátek 4. listopadu k večeru sa do Hošťálkové začala zjíždět banda mládežníků z celého seniorátu. Někoho přivez autobus, někdo chytl stopa a byli aj taci, co museli doháňat pěšky. Našcestí to byli většinou Hoščálovjani. Posedávali zme na dvoře u fary a vyhlédali další účastníky. Hrubo po setmění Pája Pejlová a Jirka Vlček uznali, že je nás dost, dál čekat' nebudem a přesunem sa do Končin.

Batohy zme naložili Karlovi do auta, že nám jich odveze.

Abyzme sa náhodou nezatuľali negde do dediny, tož dycky dva a dva pozvazovali špagátom k sobe. Krávy sa takéj lepší hľadajú, dyž sa na pasínek spířhnú. Pod kopcem jednemu dokonca zavázala očiska a druhý ho musel táhnúť přes kořeně a zmolý.

V půli kopca začali vymýšlat' další blbiny. Dali nám známú písničku a my zme museli poskládat' slova ináč, ale tak, aby to dávalo smysl. Trochu zme si při tem oddychli, tož nám nakázali toho najlehčího vynést' hore a vůbec sa nesměl dotknúť země. Na vrchu zme měli zpívat' písničky o zvířatoch. Každý co chtěl a uměl. Tož každý zpíval něco inšího. Bylo to hrozne hulákání.

Radovali zme sa, že zme na vrchu, nemenze oni nás dotáhli na špatný kopec. Museli zme dól a tam nás čakalo překvapení: naše bağle. Navrch sa autem vyjet' nedá, tož zme si posbírali každý svoju výbavu a hrabali sa na ten správny kopec. Chalupu zme našli, nikdo ju neodstěhoval. Hnali zme sa ubytovat'.

My, co to známe, zme si honem zalézli každý na svoje oblíbené místečko a tí, co to tam neznašli, měli smolu, museli pod šikminy. Ale vešli zme sa do chalupy všeci.

Pro jistotu nás hned obrali o penízky, aby bylo za co nakúpiť papání. Večeřu zme měli z domu každý svoju a kdo neměl, ten si neco vypítal.

Při promítání filmu Brian nekeř aj Klimbali.

Ráno nás dobre nakrmili a hned sa volil nový SOM.

Pro tý, co nevíj, o co ide: Seniorátní odbor mládeže SOM je parta lidí, která sa skládá z samých skvělých, spolehlivých a pro mládež cokoliv dělajících mládežníků, keří připravujú různé mládežnické akce pro seniorát. Naš sbor zodpovědně zastupuje Jitka Frenštacká.

Následovalo řádění s lany mezi stromy a nechťte vědět, co sa dá s kusama špagáta v lesi dělat'. To vám tady nemožu napsat', nebo nás příště naše mamky do Končin nepustijá.

Na oběd zme sa přihnali jak smečka vlků. Po dobrém obědě z nás byly jahňátka a se zájmem zme poslúchali paní, kerá se dvěma děckama uprchla z Běloruska a žádá v naší republice o azyl.

Večer nám pan farář Jan Krupa promítal diapositivity ze svojí cesty do Španělska.

V nedělu ráno po bohoslužbách zme sa zešmatlali dól a rozprchli se na fšecky strany.

Kdo ste s nama nebyli o moc ste přišli. Dobře vám tak.

Jarda Mikeš

Existuje Bůh?

Jeden muž šel do holičství nechat si ostříhat vlasy. Když ho holič začal stříhat, rozpovídal se. Mluvili spolu o mnoha věcech a když se jen tak mimochodem dotkl tématu Boha, holič prohlásil:

"Nevěřím, že Bůh existuje."

"Proč si to myslíte?", otázal se zákazník.

"No, stačí vyjít na ulici, abyste poznal, že Bůh neexistuje. Řekněte mi, pokud by Bůh existoval, mohlo by být tolik nemocných lidí? Mohlo by být tolik opuštěných dětí? Pokud by Bůh existoval, nemohla by existovat bolest ani utrpení. Nedovedu si představit milujícího Boha, který by dovolil všechny tyto věci."

Zákazník se na chvíli zamyslel, ale neodpověděl, protože se nechtěl hádat.

Holič dokončil svou práci a zákazník odešel. Jakmile vyšel z holičství, uviděl na ulici muže s dlouhými, mastnými, splepenými vlasy a přerostlým vousem. Vypadal velmi špinavý a zanedbaný.

Zákazník se otočil a vrátil se do holičství.

Holičovi řekl: "Víš co? Holič neexistují!"

"Jak něco takového můžeš tvrdit?", otázal se překvapený holič. "Stojím tady a jsem holič. A před chvílí jsem tě ostříhal!"

Zákazník na to: "Holič neexistují, protože kdyby existovali, nechodil by po ulici nikdo s dlouhými, špinavými vlasy a přerostlým vousem, jako ten chlapík venku."

"Ale holiči přece existují! Problém je však v tom, že všichni lidé ke mně nechodí", odpověděl mu holič.

"Přesně tak", přikývl zákazník: "Není to podobné i s Bohem? On existuje. Problém však je, že ne všichni lidé k němu přijdou a ne všichni lidé jej hledají. Proto je na světě tolik utrpení a bolesti."

Z HISTORIE SBORU

Pokračování paměti Františka Hurty

Za těchto poměrů není divu, že groš byl vzácností a lidé dosti neochotně platili duchovnímu salár a na sbírku v kostele někdy ani ten krejcar neměli, zvláště, když si dovolili utrácet v hospodě. Plat duchovnímu se platil z počátku hlavně t.zv. ospem. Podle zámožnosti byli i církevní rozdělení do tříd a stanoveno kolik má odevzdati faráři obilí, nebo zemáků a másla mimo t. zv. hlavovou, totiž určitý peníz z každé dospělé osoby. Jestli se nemýlím napřed 1Kč, později 5Kč.

Poněvadž si duchovní vybíral salár sám a měl s tím značné potíže a smutné zkušenosti, byl změněn dřívější způsob placení osypu na placení pouze penězi. Ale i tu vznikaly nepříjemnosti s placením na obou stranách. Toto byl věd na těle sboru už z dřívějších let, jak potvrzuje kniha far. Buriána „toleranční kazatelé“, kde je často připomínáno, jak různě kazatelé trpěli nouzí následkem toho, že členové sboru byli líní v plnění svých povinností vůči duchovnímu.

Tato hmotná bída ve sboru byla zaviněna různým způsobem; jednak neúrodností chudých a bídě obdělávaných políček, jednak nevědomostí, početnými rodinami, nedbalostí a zbytečným utrácením za soudní spory a kořalku. Propíjel se často poslední groš, pilo se často na dluh; nebylo potom na sůl a petrolej. Popíjelo se při křtinách (nepíši při křtu), při pohřbu a hlavně o svatbách a o hodech (posvícení), kdy muzika hrála plně tři dny, při níž se pilo a tancovalo. Veliká lehkost! Také starší ženy některé pít holdovaly a kouřily z fajek zároveň s muži. Za takových poměrů doplácela na to výchova a péče o děti. Bylo v obci plno mrzáků, hluchoněmých, slepci a duševně úchylní.

Jest mi podivem, že naši lidé za těchto poměrů dovedli se tolik obětovat při stavbě kostela, který byl vystaven za faráře Odstrčila, protože v celém sboru nebylo ani jednoho opravdu zámožného člověka. Po vzdání tolerančního patentu si různě a hned v roce 1783 postavili dřevěnou modlitebnu za kazatele Ond. Slobody v místech asi nynější farní zahrady. Ale asi byla malá a chatrná, proto později v r. 1810. za kazatele Pailla byla postavena nová prostornější modlitebna opět dřevěná v místech nynější školní dolní zahrady. První fara byla postavena za kazatele Indsedého a stála na místě části nynějšího sborového domu. Za faráře Jelínka byly položeny základy k nynějšímu kostelu v roce 1865. a jeho nástupce farář Jos. Odstrčil byl postaven před nesnadný úkol takovou rozsáhlou stavbu provést. Byl ovšem mladý, plný odvahy a snahy sloužit svému sboru, jemuž věnoval celý svůj další dlouhý život. Přišel do Růždky v roce 1867 jako vikář k pomoci staříčkému faráři Jelínkovi, který brzy na to 26.2.1868. zemřel. Farář Odstrčil viděl dobře chudobu svého sboru a že bez vydatné cizí pomoci provedení rozsáhlé započaté stavby je nemožné. Doprošoval se pomoci na různých místech Německa, Švýcarska a též v Holandsku byl osobně delší dobu a měl s tím mnohé nepříjemnosti. Kromě toho, co bylo získáno na penězích jinde, zůstávalo mnoho k vykonání po místní členy sboru. Ruční práce a potahové všecko zdama, mimo peněžitě dárky. stavba trvala devět let. Byly to přece jen značné oběti pro místní členy sboru při jejich chudobě a v téže době se stavěla zároveň i fara, na tehdejší poměry výstavná a prostorná i s hospodářskými budovami... *(pokračování příště)*

ANKETA ZE SBOROVÉHO DNE

Výsledky ankety pořádané při bohoslužbách 16.10.2005 (odevzdáno bylo 28 lístků). Anketní lístky obsahovaly tyto otázky:

1. Co se vám na našem sboru zdá dobré (co je jeho silnou stránkou) a mělo by se udržet (případně podporovat či rozvíjet)?
2. Co vám zde chybí (vadí, co není dobré) a mělo by se změnit?

Odpovědi na první otázku hodnotí už samu existenci sboru, dále se pak zabývají kvalitou sborového života a mezilidskými vztahy mezi členy sboru. Musíme si vážit toho, že tady vůbec sbor je a že jako sbor žijeme, že se můžeme scházet, že je tu aktivní, pravidelný a rozmanitý sborový život. Důležité také je, že se udržuje určitá tradice růždeckého sboru.

Anketa hodnotí, že do sborového života jsou zapojeny všechny generace a že pro všechny jsou organizovány odpovídající aktivity. Zvláště je hodnocena práce s dětmi, akce pro děti a fungující mládež, které se farář obětavě věnuje.

Mezi dobré stránky sboru dále patří zpěv dětí a mládeže při shromáždění, účast dětí i Večeře Páně, sborové neděle a setkání seniorů, dětské vánoční slavnosti a to, že jsou ve sborovém domě, sborový časopis, webové stránky sboru, rozdělení obvodů členům starštvstva, obětavost, finanční situace (hodně se vybuďovalo a buduje), účast sboru na projektu „adopce na dálku“.

Účastníci ankety hodnotili kladně, že se spolu lidé snaží vycházet i přes různé rozdílnosti, ve vztazích je znát upřímnost a soudržnost, že je tu ochota přijímat úkoly (práce v nedělní škole, úklid apod.) a že je sbor tolerantní k jiným denominacím.

V odpovědích na druhou otázku je patrna touha po prohloubení duchovního života sboru:

- ztišení před začátkem bohoslužeb (vadí mluvení, ruch a šramot)
- zapojení střední a mladší generace do modlitebního zápasu, podpora modlitebních večerů, více děkovných modliteb
- větší účast na shromážděních a biblických hodinách
- více písní mládeže při společných shromážděních, chybí pěvecký sbor
- potřebujeme více pokání, odpuštění a radosti
- nedaří se získat okrajové členy k účasti na aktivitách sboru
- nedostatečná misijní služba členů sboru a otevřenost pro okolí

Ojedinele se objevil i názor, že lidé chtějí slyšet víc do dnešního života, občas nerozumí kázání, kontakty jsou více papírové než osobní, prospělo by více návštěv faráře u starých lidí a více práce s rodinou a dětmi.

(odpovědi zpracoval Karel Bartoň)

HÁDANKY

Abrahamovi počmci

Abraham odkázal svým šesti synům jedno velké pole. Oni je rozdělili na 12 menších políček (tak, že vznikla tabulka o 3 řádcích a 4 sloupcích) a každý z nich hospodařil na dvou z nich. Na každém políčku je pěstována pouze jedna zemědělská plodina (mezi nimi je i vinná réva) a každá plodina roste na třech různých políčkách.

- 1) Na žádných dvou sousedních políčkách neroste stejná rostlina. Poznámka: Sousední políčka jsou políčka sousedící stranou čtverce a nikoliv pouze rohem.
- 2) Šuachovi připadla dvě políčka v druhém sloupci zleva. Na jednom pěstuje ječmen a na druhém pšenici.
- 3) Midjánova políčka jsou v protilehlých rozích a na jednom z nich pěstuje pšenici.
- 4) Alespoň na jednom políčku v levém krajním sloupci rostou olivy.
- 5) Jokšán má dvě políčka v horní řadě. Na jednom zasel ječmen a na druhém pěstuje olivy.
- 6) Obě Jišbákova políčka jsou v dolní řadě.
- 7) Medánovi patří spodní políčko v prvním sloupci a políčko s ječmenem.
- 8) Alespoň na jednom Zimránově políčku rostou olivy a jeho políčka spolu nesousedí.
- 9) Tři políčka s pšenicí jsou ve třech různých řadách a ve třech různých sloupcích.
- 10) Na prostředním políčku ve třetím sloupci neroste ječmen. Ke každému políčku určete, jaká plodina na něm roste a který z Abrahamových synů je obhospodařuje.

Vánoční stromeček

Na stromečku kromě jiných ozdob viseli i 4 andělci. Každý z nich měl kolem hlavy vyrobenou krasnou svatozář. Dva z nich ji měli stříbrnou a dva zlatou. Žádný z nich si však na svou svatozář neviděl. Nevýše visí anděl A, který dobře vidí na anděly B a C pod ním. Niž visí anděl B, který dobře vidí jen na anděla C pod sebou. Anděl C nevidí na nikoho, protože anděl D je schovaný za větvičkou - nikdo na něj nevidí a ani on na nikoho nevidí. Kdo z nich dokáže jako první uhodnout barvu své svatozáře?

Kontakt na faráře (Martin Fěr): 571 443 048, 721 832 383

Adresa sboru: Farní sbor Českobratrské církve evangelické, Růždka 138 756 25

E-mail: ruzdka@evangnet.cz

Internet: <http://ruzdka.evangelnet.cz>

Číslo sborového účtu: 1765803379/0800 (dary je možno odečíst od základu daně)

IČO: 45211337

Grafická úprava: Tomáš Pichal ml. E-mail: lc3@seznam.cz